

Özyeterlik Konulu Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi

Mesut Süleymanoğulları [ORCID](#)

Spor Bilimleri Fakültesi, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Ağrı

Atıf için: Süleymanoğulları, M. (2022). Özyeterlik Konulu Doktora Tezlerinin Bibliyometrik Analizi. *Spor, Eğitim ve Çocuk*. 2 (1), 35-48. DOI: 10.5505/sec.2022.43434

Geliş Tarihi: 20.12.2021

Kabul Tarihi: 20.01.2022

Yayın Tarihi: 31.01.2022

Öz

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu araştırmanın amacı, eğitim alanında özyeterlik konusunda yayımlanmış olan doktora tezlerinin bibliyometrik analizini bazı ölçütler dâhilinde yaparak konuyla ilgili gerçekleştirilen çalışmaların genel özelliklerini ve araştırma eğilimlerini ortaya koymaktır.

YÖNTEM ve GEREÇLER: Çalışma kapsamında Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Ulusal Tez Merkezi veri tabanına kayıtlı toplam 31 ulusal doktora tezine erişim sağlanmıştır. Tezler; yayım yılı, yayımlandığı üniversite ve anabilim dalı; kullanılan araştırma yöntemi, deseni ve özyeterlik ile ilişkilendirilen kavramlar şeklinde belirlenen ölçütler dâhilinde incelenmiştir.

VERİLERİN ANALİZİ: Verilerin analizi için SPSS 26 paket programı kullanılmıştır. İçerik analizi sonrasında kategorik değişkenler, betimleyici (frekans ve yüzdeler) istatistikler kullanılarak grafikler aracılığıyla sunulmuştur.

BULGULAR: Araştırmada özyeterlik konusunda yayımlanan tezlerin toplamda 17 farklı üniversite bünyesinde ve büyük oranda (%45) Eğitimi Bilimleri anabilim dalında hazırlandığı tespit edilmiştir. İlk doktora tezinin 2007, en fazla sayıda tezin ise 2020 yılında (%16) yayımlandığını gösteren araştırma bulguları, bu tezlerde büyük ölçüde nicel araştırma yönteminde (%74) ilişkisel tarama desenin (%36) tercih edildiğini işaret etmektedir. Son olarak, özyeterlik konulu çalışmaların ilişkilendirildiği kavramlar incelendiğinde ‘akademik başarı’ kavramının nispeten daha fazla (%11) tercih edilmiş olması bu çalışmanın bir diğer bulgusudur.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Bu araştırma sonrasında özyeterlik konulu doktora tezlerinde pozitivist paradigma geleneğinin baskın olduğu ve bu yaklaşımda nicel araştırma yöntemlerinde ilişkisel tarama modelinin sıklıkla tercih edildiği sonucu elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İçerik Analizi, Bibliyometri, Nitel, Nicel, Pozitivist Paradigma

A Bibliometric Analysis of Doctoral Thesis on Self-Efficacy

Abstract

INTRODUCTION: The aim of this research is to reveal the general characteristics and research tendencies of the studies on self-efficacy in education by bibliometric analysis with various criteria of the published doctoral theses.

METHODS: Within the scope of this study access was provided to a total of 31 national doctoral theses registered in the National Thesis Center database of the Council of Higher Education. Theses were examined within the criteria; publication year, university and department; research method, pattern and the notions associated with

mental toughness.

ANALYSIS OF DATA: SPSS 26 package program was used for data analysis. Categorical variables were presented by graphs using descriptive (frequency and percentages) statistics.

RESULTS: After the research, it was determined that the doctoral theses published on self-efficacy were prepared in 17 different universities in total and mostly (%45) in the department of Educational Sciences. Research findings pointing out that the first doctoral thesis is published in 2007 and the highest number of theses were published in 2020; the correlational design was mostly (%36) preferred in the quantitative research method (%74). Finally, 'emotional intelligence' notion preference -associated with self-efficacy- at a rate (%11) is another finding of this research.

DISCUSSION AND CONCLUSION: As a result, it can be said that the positivist paradigm tradition is dominant in doctoral thesis on self-efficacy and the correlational design are mostly preferred by quantitative research methods in this approach.

Keywords: Contents Analysis, Bibliometric, Qualitative, Quantitative, Positivist Paradigm

1. Giriş

Son yıllarda özellikle eğitim alanında sıklıkla ele alınan özyeterlik (self-efficacy), sosyal öğrenme kuramı ile tanınan Bandura tarafından sosyal-bilişsel kuram çerçevesinde literatüre kazandırılan bir kavramdır (Burger, 2006). Sosyal öğrenme kuramı çerçevesinde incelenen özyeterlik inancı bireylerin seçimlerini, bir faaliyeti gerçekleştirirken harcadıkları çabayı ve süreç boyunca yaşadıkları endişe derecesini etkileyen bir unsurdur (Işıksal ve Aşkar, 2003).

Bireyler, yaşamlarını her iki yönde etkileyebilecek olan olayları kontrol altına alabilmek, istedikleri sonuçlara ulaşabilmek veya sonucunu arzu etmedikleri olayları engellemek çabası içerisinde oldukları (Bandura, 2012). İnsan davranışlarının temel taşlarından biri olan özyeterlik, amaç, yönelimli davranışların başlatılabilmesi ve sonrasında ise sürdürülebilmesine yönelik inançları temsil ederken (Snyder, 2002) aynı zamanda duygu durum değişikliklerini önemli düzeyde etkileyen bir unsurdur (Bandura, 2012). Diğer taraftan, bireyin hareket biçimini şekillendirmede sahip olunan yeteneklere olan inancı ifade eden özyeterlik, akademik anlamda da istenilen performansa ulaşmada bireyin kendi yetilerine ilişkin algısını yansıtır (Zimmerman, 1995).

Doğrudan ya da dolaylı deneyimlere, çevre ile etkileşime; anlık duygu durum değişikliklerine göre farklılık gösterebilen özyeterlik inancı (Cassidy ve Eachus, 2002), problem çözme becerisini (Öztürk ve Güven, 2016) ve motivasyon düzeyini (Gürten, 2011) etkileyebilen akademik performansın önemli bir yordayıcısıdır (Pajares ve Miller, 1994). Özyeterlik problem çözme, öz düzenleme, hedef bağlılığı, başarı odağı, bilişsel engelleri aşma gibi becerilerin sergilenmesine ve böylece başarının elde edilmesine zemin hazırlarken (Tschannen-Moran ve Woolfolk-Hoy, 2007; Pajares, 2005; Luszczynska,

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

Scholz ve Schwarzer, 2005) aynı zamanda yıpratıcı stres ve depresyon eğilimini de en aza indirger (Bandura, 2012).

Yüksek özyeterlik düzeyine sahip bireyler zor görevleri bir tehlikeden ziyade aşılması gereken bir basamak ve yeni deneyimler için bir fırsat olarak (Scholz, Dona, Sud ve Schwarzer, 2002) değerlendirirler; olası tüm durumlara özgüvenle yaklaşarak görevi başarıyla tamamlarlar (Sahraç, 2013). Ancak düşük özyeterlik düzeyine sahip bireyler ise bir görevi olduğundan daha zor değerlendirirken problemin çözümünde yetersiz kalırlar (Kumar ve Lal, 2006). Bu kişiler sahip oldukları yeteneklere ve mevcut kapasitelerine olan inançlarını yitirerek zor görevlerden kaçınma davranışları sergilerler; başarısızlık durumunda ise bu durumu yetersizliklerine bağlarlar (Angela ve Evita, 2010).

Bilişsel, motivasyonel ve duygusal süreçlerin harekete geçirdiği özyeterlik (Bandura, 2012) eğitim alanında bilgiyi kullanma, çalışma motivasyonunu sağlama, ulaşılabilir hedefler belirleme, hedeflere bağlı kalma; davranışları organize etme ve özdüzenleme gibi becerilere ilişkin inancı temsil eder (Tschannen-Moran ve Woolfolk- Hoy, 2007; Pajares, 2005).

Uluslararası literatürde bilimsel yayınların artışı nedeniyle bu araştırmaların içeriğinin incelenmesi son yıllarda önem kazanmıştır (Doğan Taşkın, 2012). Bu bilimsel üretimi değerlendirmek için tercih edilen bibliyometrik analiz tekniğinin yer aldığı çalışmaların sayısının da son yıllarda pozitif yönde ivmelendiği görülmektedir (Ellegaard ve Wallin, 2015). Bilimsel çalışmaların matematiksel ve istatistiksel araçlar kullanılarak nicel bir yaklaşımla analizinin yapıldığı (Diodato, 1994) bibliyometrik analiz tekniği, aynı zamanda yayınların bilim dünyasındaki etkisini ölçmenin de önemli bir yoludur (Lee, Lee, Chen ve Chae, 2020). İlgili bilim dalında veya belirli bir disiplinde gerçekleştirilen çalışmaların içeriğini belirlemek ve literatürün gelişimine katkı sağlamak amacıyla kullanılan bibliyometrik analiz tekniği (Hall, 2011) aracılığıyla araştırmaların genel özellikleri, nicel ve nitel değişimleri (Merigo ve Yang, 2017; De Bakker, Groenewegen ve Den Hond, 2005) ortaya koyulurken bu alandaki yaklaşımlar, eğilimler ve araştırma sonuçları de belirlenmiş olur (Sözbilir, Kutu ve Yaşar, 2012).

Bibliyometrik analiz tekniği kullanılarak gerçekleştirilen çalışmaların genel olarak dergi, makale, bildiri ve lisansüstü tezler çerçevesinde ele alındığı görülmektedir (Çelikkaya, 2020). Bu bilimsel çalışmaların bir kısmının üretildiği lisansüstü eğitim sürecinde, mevcut sorunları araştırma ve nitelikli insan yetiştirme gibi önemli bir misyon benimsenmektedir (Karakütük, 2002). Bu eğitim programları sayesinde bağımsız araştırma yapabilme, objektif bir bakış açısı ile bilimsel faaliyetleri yorumlama ve neticede bir sentez ortaya koyabilme olanağı vardır (Tuzcu, 2003). Lisansüstü eğitimin bünyesindeki doktora programının ürünü olan tezlerde ise bilime yenilik getirme, yeni bir bilimsel yöntem geliştirme, bilinen bir yöntemi yeni bir alana uygulama niteliklerinden en az birininin yerine getirilmesi gerekmektedir (Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği, 2016).

Bu çalışmada, özellikle eğitim-öğretim sürecinde başarının önemli bir yordayıcısı olduğu düşünülen özyeterlik konusunda gerçekleştirilen doktora düzeyindeki bilimsel araştırmaların genel özellikleri ve eğilimleri belirlenmeye çalışılarak güncel veriler ışığında öğrencilere, danışmanlara, araştırmacılara ve literatüre sürdürülebilir bir kaynak sunulmaya çalışılmıştır.

2. Gereç ve Yöntem

2. 1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Literatür taraması sonrası elde edilen verilerin analizinde ise bibliyometrik analiz tekniği tercih edilmiştir. Bu teknikte yayımlanmış dergi, kitap vb. bilgi paylaşım araçlarının içerikleri istatistiksel ve matematiksel olarak incelenmektedir (Diodato, 1994).

2. 2. Veri Toplama Teknikleri Ve Araçları

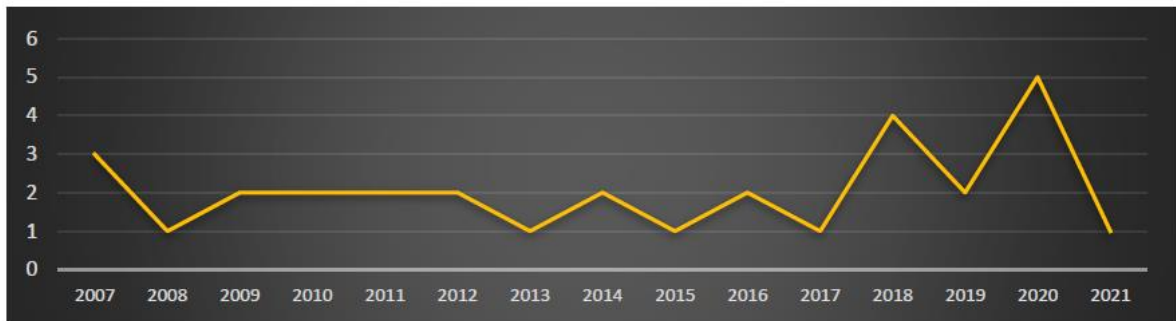
Çalışma kapsamında Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Ulusal Tez Merkezi veri tabanı arama motoruna “özyeterlik” anahtar kelimesi sorgulatılarak bu konuda 2007 yılı ve sonrasında yayımlanmış olan toplam 31 ulusal doktora tezine erişim sağlanmıştır.

2. 3. Verilerin Analizi

Araştırmada, özyeterlik konusunda yayımlanmış olan toplam 31 ulusal doktora tezi yayım yılı, yayımlandığı üniversite ve anabilim dalı; araştırma yöntemi, deseni ve ilişkili kavramlar şeklinde kategorik olarak ayrıştırılmıştır. Verilerin analizi için SPSS 26 paket programı kullanılmıştır. İçerik analizi sonrasında kategorik değişkenler, betimleyici (frekans ve yüzdeler) istatistikler kullanılarak grafikler aracılığıyla sunulmuştur.

3. Bulgular

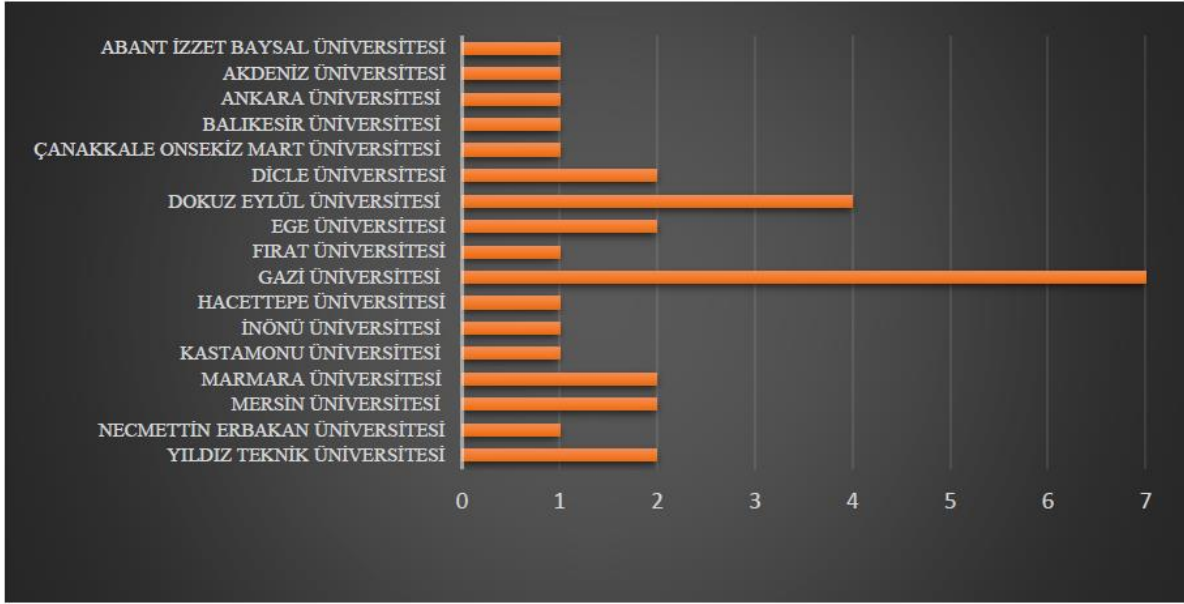
Bu bölümde, belirlenen her bir kategori için elde edilen sayısal veriler, grafikler aracılığıyla sunulmuştur.

Grafik 1. Tezlerin Yıllara Göre Dağılımları

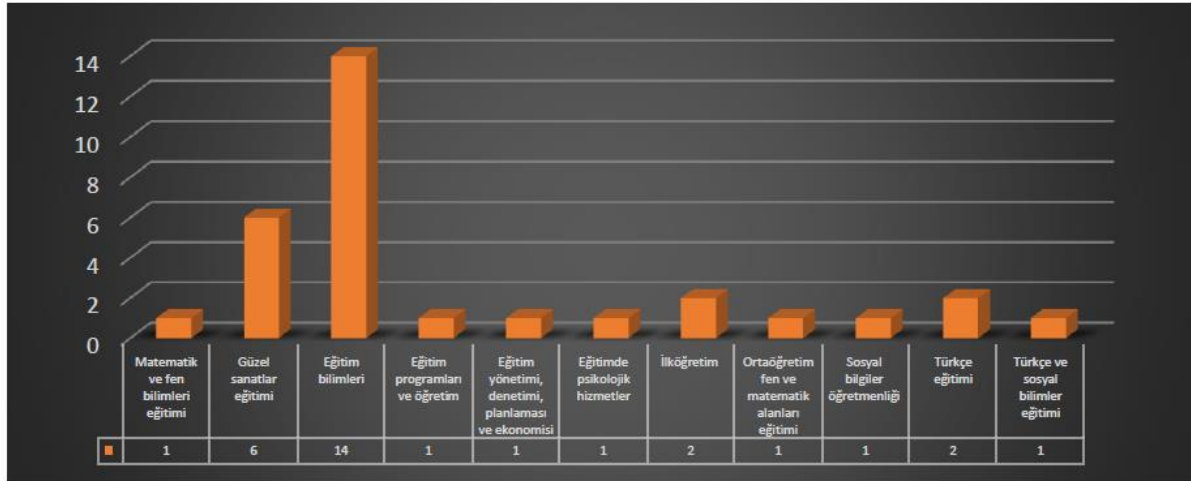
Özyeterlik konulu ilk doktora tezinin 2007 yılında yayımlandığını gösteren grafiğe göre en

yüksek sayıda tez ($n=5$) 2020 yılında yayımlanmıştır. 2009 ve 2012 yılları arasında yalnızca birer tezin yayımlandığını gösteren grafik, yıllara göre tez sayısında bir istikrarın olmadığını işaret etmektedir.

Grafik 2. Tezlerin Üniversitelere Göre Dağılımı

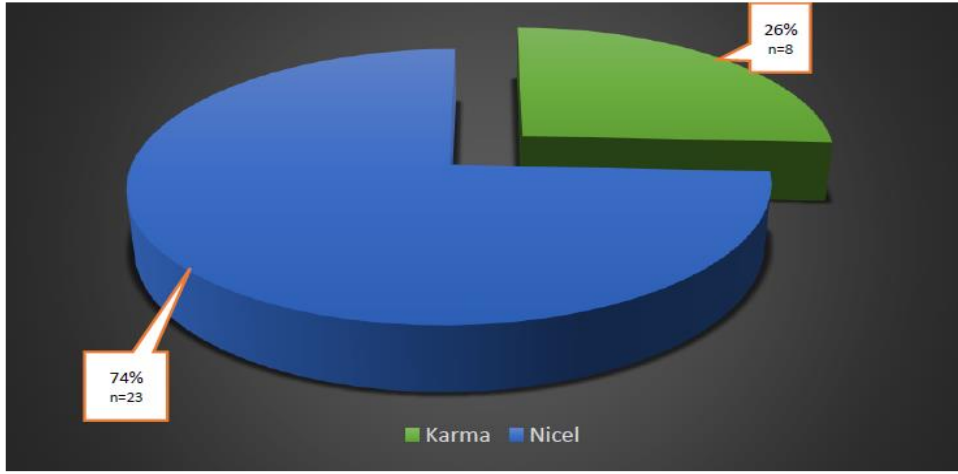
Araştırma kapsamında incelenen tezlerin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında, tezlerin 17 farklı üniversite bünyesinde hazırlandığı görülmektedir. Grafik 2'ye göre en yüksek sayıda tezin ($n=7$, %23), Gazi Üniversitesi bünyesinde hazırlandığı tespit edilmiştir. Bu kategoride Dokuz Eylül Üniversitesi ikinci sırada yer alırken Dicle, Ege, Marmara, Mersin ve Yıldız Teknik üniversitesi bünyesinde eşit sayıda tezin üretildiği elde edilen bir diğer bulgudur.

Grafik 3. Tezlerin Anabilim Dallarına Göre Dağılımı

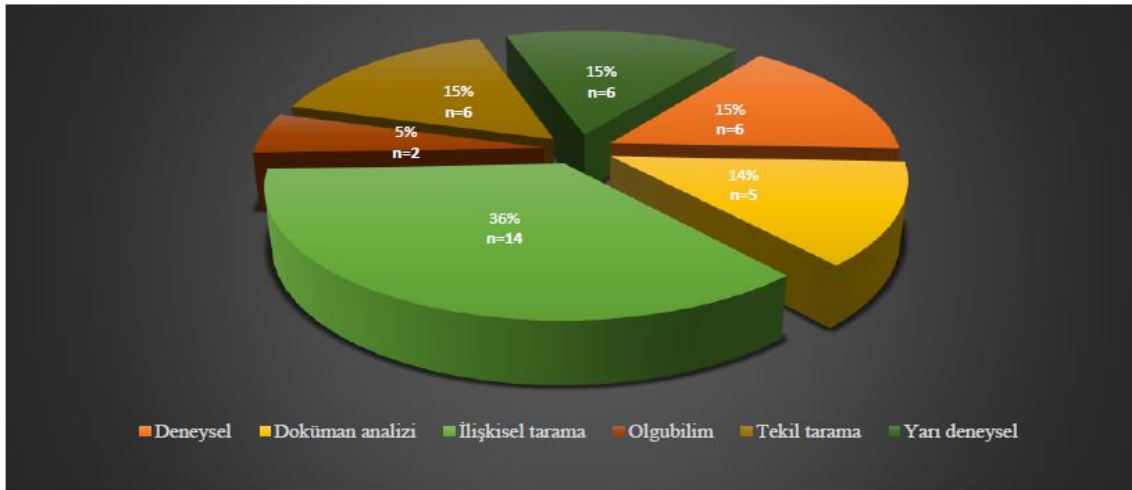
Özyeterlik konulu tezlerin ana bilim dallarına göre dağılımının gösterildiği Grafik 3'e göre tezlerin 11 farklı anabilimde hazırlandığı görülmektedir. Tezlerin büyük bir çoğunluğunun ($n=14$, %45)

‘Eğitim Bilimleri’ anabilim dalında yazıldığını gösteren grafiğe göre bu kategoride ‘Güzel Sanatlar Eğitimi’ anabilim dalı nispeten yüksek oranla ikinci sırada yer almaktadır (n=6, %19).

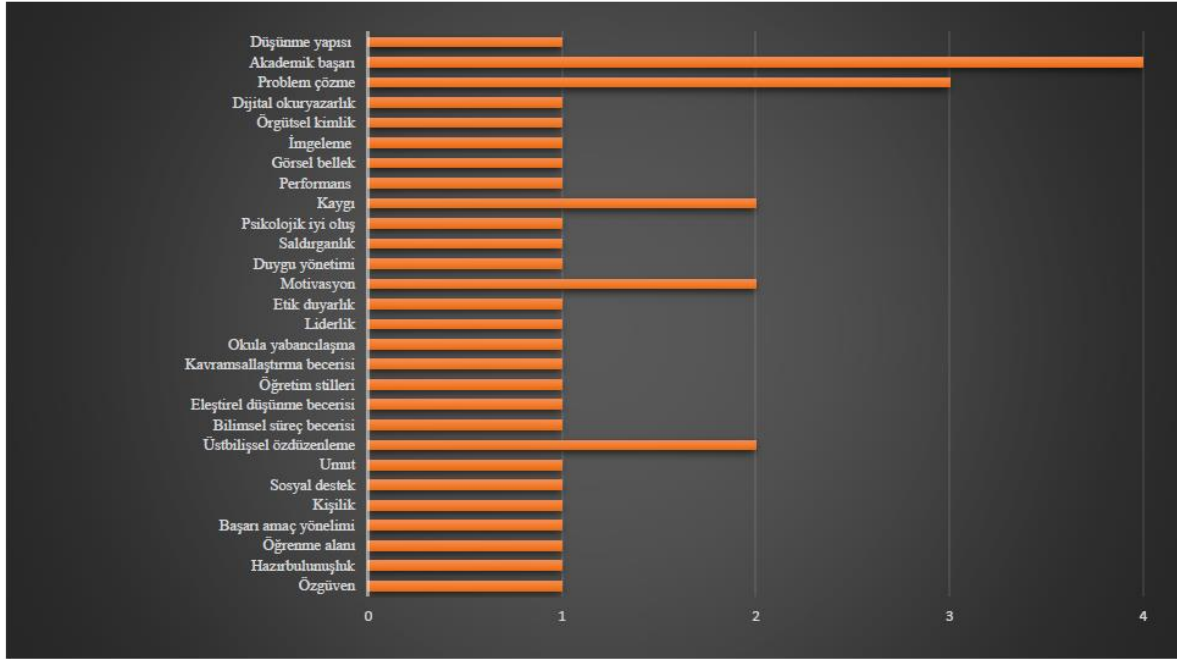
Grafik 4. Tezlerin Araştırma Yöntemlerine Göre Dağılımı

Bu kategorideki araştırma bulguları incelendiğinde, toplam 31 tezin %74’ünde (n=23) nicel, %26’sında (n=8) ise karma araştırma yönteminin kullanıldığı görülmektedir.

Grafik 5. Tezlerin Araştırma Desenine Göre Dağılımı

Grafik 5 incelendiğinde, doktora tezlerinde çoğunlukla (n=14, %36) nicel araştırma yaklaşımında ilişkisel tarama deseninin tercih edildiği görülmektedir. Araştırma bulguları, bu kategoride yine nicel araştırma yaklaşımında tekil tarama, yarı deneysel ve deneysel desenlerin eşit oranda tercih edildiğini işaret ederken (n=6, %15) nitel araştırma yaklaşımında doküman analizi deseninin %14’lük oranda kullanıldığını göstermektedir.

Grafik 6. Özyeterlik Konusu ile İlişkilendirilen Kavramların Dağılımları

Özyeterlik konusuyla ilişkilendirilen kavramların incelendiği grafik 6'ya göre bu kategoride en yüksek orana (%11) 'Akademik Başarı' kavramının sahip olduğu görülmektedir. 'Problem Çözme' kavramının bu kategoride önemli ölçüde tercih edildiğini (%8) gösteren grafiğe göre özyeterlik konusu ile toplamda 28 farklı kavram ilişkilendirilmiştir.

Şekil 1. Özyeterlik Konusuyla İlişkilendirilen Kavramların Kelime Bulutu Gösterimi

4. Tartışma ve Sonuç

Lisansüstü eğitim programları dahilinde tez hazırlama sürecine girmiş olan öğrencilerin çalışma alanlarıyla ilgili güncel verileri elde etme ve yayımlanmış olan tezlerle ilgili ayrıntılı bilgi sahibi

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

olmalarına imkân sağlayan bibliyometrik analiz, bu çalışmanın da araştırma desenini oluşturmaktadır. Özellikle tez döneminin en sancılı evrelerinden biri olan konu ve yöntem belirleme noktasında literatürün taranması oldukça zahmetlidir. Bu sebeple bu çalışmada Türkiye’de 2007-2021 yılları arasında özyeterlik konusunda yayımlanmış doktora tezleri yayım yılı, yayımlandığı üniversite ve anabilim dalı; araştırma yöntemi, deseni ve ilişkili kavramlar ölçütleri dâhilinde incelenenerek konuyla ilgili gerçekleştirilen çalışmaların genel özellikleri ve güncel araştırma eğilimleri ortaya konmaya çalışılmıştır.

Araştırma sonrasında, eğitim alanında özyeterlik konusunda toplamda 31 doktora tezinin yayımlandığı bulgulanmıştır. Bu konuda ilk doktora tezinin 2007 yılında, en yüksek sayıda tezin ise 2020 yılında yayımlandığının tespit edildiği araştırma bulguları yıllara göre tez sayısında artı veya eksi yönde bir ivmelenmenin olmadığını göstermiştir. Bununla birlikte bu araştırmanın bulgularında görüldüğü üzere özellikle 2020 yılında 5 çalışmanın yapıldığı somut verisi, konuya olan ilginin doktora düzeyinde de arttığının bir göstergesi olarak ele alınabilir.

Son dönemlerde özellikle eğitim, sağlık ve spor gibi birçok bilim dalında ele alınan özyeterlik kavramı (Burger, 2006) ile ilgili doktora düzeyinde nispeten az çalışmanın yapıldığı söylenebilir. Ancak özyeterlik kavramıyla ilişkili olarak son zamanlarda türeyen teknoloji özyeterliği, internet özyeterliği (Mayall, 2008); psikolojik danışmanlık özyeterliği, akademik özyeterlik, duygusal özyeterlik, politik özyeterlik (Yalnız, 2014); mesleki özyeterlik (Barlow, Wright ve Cullen, 2002) ve sosyal özyeterlik (Anderson ve Betz, 2001) gibi güncel kavramların varlığıyla yıllar içerisinde özyeterlik konusunda çalışmalar artabileceği düşünülmektedir.

Özyeterlik konusunda doktora tezlerinin 17 farklı üniversite bünyesinde ve fazla (n=7, %23), Gazi Üniversitesi bünyesinde hazırlandığı tespit edilmiştir. Araştırma bulgularına göre Dokuz Eylül Üniversitesi ikinci sırada yer alırken (n=4, %13) Dicle, Ege, Marmara, Mersin ve Yıldız Teknik üniversitesi bünyesinde eşit sayıda (n=2) tez üretilmiştir. Eğitim alanında uzun yıllardır faaliyetlerini sürdürmekte olan bu üniversitelerde konuyla ilgili tezlerin üretilme oranının nispeten daha yüksek olması, özyeterlik konusuna olan ilgi, merak ve deneyim unsurlarıyla ilişkilendirilebilir.

Araştırma sonrasında özyeterlik konulu doktora tezlerinin büyük bir çoğunluğunun (n=14, %45) ‘Eğitim Bilimleri’ anabilim dalında hazırlandığı tespit edilmiştir. Bu kategoride ‘Güzel Sanatlar Eğitimi’ anabilim dalı %19’luk oranla ikinci sırada yer almaktadır. Feltz, Short ve Sullivan’a göre (2008) göre özyeterlik, farklı koşullar altında bireylerin görev ve motor becerileri gerçekleştirmeye ilişkin inançlarını etkilemektedir. Buna göre özellikle eğitim ve güzel sanatlar anabilim dallarında konuyla ilgili çalışmaların yoğunlukla yapılmış olması özyeterliğin öğrenme yeterliği, başarı performansı ve motor beceri performans etkinliği gibi nosyonları barındırması ile ilişkilendirilebilir.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

Çalışmamızın sonrasında özyeterlik konusunda yayımlanan doktora tezlerinin %74'ünde (n=23) nicel, %26'sında (n=8) ise karma araştırma yönteminin tercih edildiği bulgulanmıştır. Bilimsel çalışmalar pozitivist ve post pozitivist paradigmlar çerçevesinde gerçekleştirilir. Pozitivist paradigmda hiyerarşik bir düzende parçalar arasında nedensellik ilişkisi bulunan, genellemeler ve yasalar aracılığıyla davranışları kestirilebilen bir evreni ele alır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Postpozitivizmde ise sistemler değişken, karşılıklı etkileşim içeren, önceden kestirilemez heterarşik düzenlerdir (Yıldırım ve Şimşek, 2006; Neuman, 2003) Her iki paradigmda bilimsel araştırmalar nicel, nitel veya her iki yöntemin bir arada kullanıldığı karma yöntemler ile gerçekleştirilir. (Sağlam Arı, Armutlu, Güneri Tosunoğlu, Yücel Toy, 2009).

Özyeterlik konusunda yayımlanan doktora tezleri incelendiğinde çoğunlukla (n=14, %36) nicel araştırma yaklaşımında ilişkisel tarama deseninin tercih edildiği bulgulanmıştır. Bu desen dışında yine nicel araştırma yaklaşımında tekil tarama, yarı deneysel ve deneysel desenlerin eşit oranda tercih edildiği (n=6, %15) ve nitel araştırma yaklaşımında doküman analizi desenine %14'lük oranla başvurulduğu bu çalışmanın bir diğer bulgusudur. Özyeterlik konusunda bir genelleme yapabilmek ve örneklem grupları arasındaki ilişkiyi ya da farklılaşmayı incelemek adına (Latimer, Ginis ve Perrier, 2011) nicel yaklaşımdaki desenlerin tercih edilmesi öngörülen bir durumdur. Literatür incelendiğinde, Elmas, Açıköz ve Aşçı (2018) sporda sosyal alanlarda %83,4 oranda pozitivist-nicel yaklaşımın baskın olduğunu belirtmişlerdir. Bu bilgiler ve araştırma bulgularına göre eğitim alanında özyeterlik konusunda pozitivist paradigma geleneğindeki nicel araştırma yönteminde ilişkisel tarama deseninin baskın olduğu söylenebilir.

Son olarak, özyeterlik konusuyla ilişkilendirilen kavramlar incelendiğinde 'Akademik Başarı' ve 'Problem Çözme' kavramının doktora tezlerinde yüksek oranda (%11, %8) ele alındığı; ayrıca konuyla ilgili 28 farklı kavramın ilişkilendirildiği görülmüştür. Multidisipliner bir fonksiyona sahip olduğu düşünülen özyeterlik kavramıyla ilgili çokça kavramlar ilişkilendirmesi öngörülen bir durum olarak değerlendirilebilir.

Türkiye'de farklı disiplinlere ait birçok lisansüstü tez, bibliyometrik analiz veya betimsel içerik analizi teknikleri ile incelenmiştir: Erdem (2011), Ceyhun ve Küçüköğlü (2013), Selçuk, Palancı, Kandemir ve Dündar (2014), Gür Erdoğan, Kaya Uyanık, Canan Güngören (2018), Özay Köse ve Konu (2019), Güler ve Aygün (2019), Kanbolat ve Balta (2019), Öner, Türkoğlu (2020), Özay (2020), Özsu (2020), Korkmaz, Erkin ve Atbaşı (2021), Acar ve Ulutaş (2021), Türel ve Bayer (2021). Ancak literatür taraması sonrasında, özyeterlik konusunda mevcut bir bibliyometrik analiz çalışmasına rastlanmamıştır. Bu eksikliği bir anlamda gidermek, eğitim alanında özyeterlik kavramının incelendiği çalışmaların genel özelliklerini ve araştırma eğilimlerini ortaya koymak ve hem araştırmacılara hem de özellikle öğrenci/danışmanlara konu ve yöntem seçiminde bütünsel bir değerlendirme ve genel bir bakış açısı sunmak bu çalışmada amaçlanmıştır. Araştırmanın sınırlıkları göz önünde bulundurulduğunda, bu

çalışmada ele alınan ölçütler dışında farklı ölçütlerin ele alınması; konuyla ilgili uluslararası bilimsel makale, bildiri veya bilimsel nitelikli eserlerin içerik analizlerinin yapılması öneri olarak sunulabilir.

Kaynaklar

- Acar, S. & Ulutaş, A. (2021). Türkiye’de siber güvenlik konusunda yazılan lisansüstü tezlerin içerik analizi. *Uluslararası Türk Kültür Coğrafyasında Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 93-113.
- Akşit, B. T. (1997). *Etik bunun neresinde: medikal araştırmalarda bazı etik sorunlar*. Ankara: Ankara Tabip Odası Yayınları.
- Anderson, S. L. & Betz, N. E. (2001). Sources of social self-efficacy expectations: Their measurement and relation to career development. *Journal of Vocational Behavior*, 58(1), 98-117.
- Angela, F. Y. & Evita, L. S. (2010). Relations between commitment to a treatment orientation and self-efficacy among teachers working with children with autism. *International Journal of Early Childhood Special Education (INT- JECSE)*, 2(3),180-192.
- Bandura, A. (2012). On the functional properties of perceived self-efficacy revisited. *Journal of Management*, 38(1), 9-44. doi: 10.1177/0149206311410606
- Barlow, J., Wright, C. & Cullen, L. (2002). A job-seeking self-efficacy scale for people with physical disabilities: Preliminary development and psychometric testing. *British Journal of Guidance & Counseling*, 30(1), 37- 53.
- Burger, J. M. (2006). *Kişilik*. İstanbul: Kaknüs Yayınları.
- Cassidy, S. & Eachus, P. (2002). Developing the computer user self-efficacy (CUSE) scale: Investigating the relationship between computer self-efficacy, gender and experience with computers. *Journal of Educational Computing Research*, 26(2), 133-153. doi: 10.2190/JGJR-0KVL-HRF7-GCNV
- Ceyhun, O. & Küçüköğlü, A. (2013). Sınıf öğretmenliği alanındaki lisansüstü tezlere yönelik bir içerik analizi. *International Journal of Eurasia Social Sciences*, 13(12), 27-47.
- Çelikkaya, S. (2020), Dergipark veri tabanında yer alan iktisadi ve idari bilimler fakültesi dergilerindeki bölgesel kalkınma makaleleri üzerine bibliyometrik bir inceleme. *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*, 12(22), 28.
- De Bakker, F. G., Groenewegen, P. & Den Hond, F. (2005). A bibliometric analysis of 30 years of research and theory on corporate social responsibility and corporate social performance. *Business & Society*, 44, 283-317.
- Diodato, V. (1994). *Dictionary of bibliometrics*. New York: The Haworth Press.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Doğan, G. & Taşkın, Z. (2012). Avrupa bilimetri yaz okulundan izlenimler. *Türk Kütüphaneciliği*, 26(3), 592-595
- Ellegaard, O. & Wallin, J.A. (2015). The bibliometric analysis of scholarly production: How great is the impact? *Scientometrics*, 105(3), 1809- 31.
- Elmas, S., Açıköz, S. & Aşçı, F. H. (2018). Sporda sosyal alanlarda yapılan lisansüstü tezlerde araştırma paradigmalarının incelenmesi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 29(2), 53-66. doi: 10.17644/sbd.309203
- Erdem, D. (2011). Türkiye’de 2005–2006 yılları arasında yayımlanan eğitim bilimleri dergilerindeki makalelerin bazı özellikler açısından incelenmesi: Betimsel bir analiz. *Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi*, 2(1), 140-147.
- Feltz D. L., Short, S. E. & Sullivan P. J. (2008). *Self-efficacy in sport: Research and strategies for working with athletes, teams, and coaches*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Güler, T. & Aygün, M. (2019). Türkiye’de birleştirilmiş sınıflarla ilgili yapılan lisansüstü tezler. *Millî Eğitim Dergisi*, 48(222), 5-32.
- Gür Erdoğan, D., Kaya Uyanık, G. & Canan Güngören, Ö. (2018). Aktif öğrenmeye ilişkin lisansüstü tezlerin yapısal incelenmesi. *Sakarya University Journal of Education*, 8(1), 111-125. doi: 10.19126/suje.346975
- Gürten, E. (2011). Probleme dayalı öğrenmenin öğrenme ürünlerine, problem çözme becerilerine, özyeterlik algı düzeyine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40(40), 221-232.
- Hall, C. M. (2011). Publish or perish? bibliometric analysis, journal ranking and the assesment of research quality in tourism. *Tourism Management*, 32(1), 16-27. doi:10.1016/j.tourman.2010.07.001
- Işıksal, M. & Aşkar, P. (2003). İlköğretim öğrencileri için matematik ve bilgisayar öz-yeterlik algısı ölçekleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(25), 109-118.
- Kanbolat, O. & Balta, M. A. (2019). İlkokulda matematiksel problem çözme ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(4), 21-30.
- Karakütük, K. (2002). *Öğretim üyesi ve bilim insanı yetiştirme-lisansüstü öğretimin planlanması*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Korkmaz, T., Erkin, M. & Atbaşı, Z. (2021). Akran zorbalığı kavramının lisansüstü tezlerde incelenmesi. *Turkish Special Education Journal*, 3(1), 1-19.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Kumar, R., Lal, R. (2006). The role of self-efficacy and gender difference among the adolescents. *Journal of The Indian Academy of Applied Psychology*, 32(3), 249-254.
- Latimer, A. E., Martin-Ginis, K. A. & Perrier, M. J. (2011). The story behind the numbers: A tale of three quantitative researchers' foray into qualitative research territory. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 3(3), 278-284.
- Lee, I., Lee, H., Chen Y., & Chae, Y. (2020), Bibliometric analysis of research assessing the use of acupuncture for pain treatment over the past 20 years. *Journal of Pain Research*, 13(1), 368.
- Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği (2016). [Available online database at: <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=21510&MevzuatTur=7&MevzuatTertip=5>] . Erişim Tarihi: 15 Kasım 2021.
- Luszczynska, A., Scholz, U. & Schwarzer, R. (2005). The general self-efficacy scale, multicultural validation studies, *The Journal of Psychology*, 139(5), 439-457
- Mayall, H. J. (2008). Differences in gender based technology self-efficacy across academic levels. *International Journal of Instructional Media*. 35(2), 145-156.
- Merigo, J. M. & Yang, J. B. (2017). A bibliometric analysis of operations research and management science. *Omega*, 73(1), 37-48.
- Neuman, L. W (2003) *Social research methods qualitative and quantitative approaches* (5th ed.). Allyn and Bacon.
- Öner, Ö. & Türkoğlu, M. E. (2020). Eğitim denetimi alanındaki lisansüstü tezlerinin incelenmesi. *İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(39), 1265-1285. doi: 10.46928/iticusbe.798949
- Özay Köse, E. & Konu, M. (2019). Türkiye'de biyoloji eğitimi üzerine yapılan lisansüstü tezlerinin incelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12, 77-90. doi:10.46778/goputeb.466593
- Özay, S. (2020). Türkiye'de viyola alanında yazılmış lisansüstü tezler. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, Eğitim ve Toplum Özel sayısı*, 63, 44-61. doi: 10.26466/opus.784467
- Özsu, G. (2020). Uluslararası ilişkiler disiplininin internet çalışmalarıyla olan ilişkisinin 20 Yılı: Türkiye'de yapılan lisansüstü tezlerin içerik analizi (1999-2019). *Yeni Medya*, 7, 34-49.
- Öztürk, T. & Güven, B. (2016). Evaluating students' beliefs in problem solving process: A case study. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, 12(3), 411-429. doi: 10.12973/eurasia.2016.1208a

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Pajares, F. (2005). Self-efficacy during childhood and adolescence. F. P. (Ed.), In *Self-efficacy beliefs of adolescents* (pp. 339-367). Greenwich: CT: Information Age Publishing.
- Pajares, F. & Miller, M. D. (1994). Role of self-efficacy and self-concept beliefs in mathematical problem solving: A path analysis. *Journal of Educational Psychology*, 86(2), 193-203. doi: 10.1037/0022-0663.86.2.193
- Sağlam Arı, G., Armutlu, C., Güneri Tosunoğlu, N. & Yücel Toy, B. (2009). Pozitivist ve postpozitivist paradigmlar çerçevesinde metodoloji tartışmalarının yönetim ve pazarlama alanlarına yansımaları. *Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 27(1), 113-141.
- Sahranç, Ü. (2013). Bir durumluk akış modeli: Stres kontrolü, genel özyeterlik, durumluk kaygı, yaşam doyumu ve akış ilişkileri. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(16), 122-144
- Scholz, U., Doña, B. G., Sud, S. & Schwarzer, R. (2002). Is general self-efficacy a universal construct? Psychometric findings from 25 countries. *European Journal of Psychological Assessment*, 18(3), 242-251. doi:10.1027/1015-5759.18.3.242
- Selçuk, Z., Palancı, M., Kandemir, M. & DüNDAR, H. (2014). Eğitim ve bilim dergisinde yayınlanan araştırmaların eğilimleri: İçerik analizi. *Eğitim ve Bilim*, 39(173), 430-453.
- Snyder, C. R. (2002). Hope theory: Rainbows in the mind. *Psychological Inquiry*, 13(4), 249–275. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1304_01
- Sözbilir, M., Kutu, H. & Yaşar, M. D. (2012). Science education research in Turkey: A content analysis of selected features of papers published. In J. Dillon & D. Jorde (Eds). *The world of science education: handbook of research in europe* (pp.341-374). Rotterdam: Sense Publishers.
- Tschannen-Moran, M. & Woolfolk Hoy, A. (2007). The differential antecedents of self-efficacy beliefs of novice and experienced teachers. *Teaching and teacher Education*, 23(1), 944-956.
- Tuzcu, G. (2003). Lisansüstü öğretim için yurtdışına öğrenci göndermenin planlanması. *Milli Eğitim Dergisi*, 160, 155-165.
- Türel, Y. K. & Bayer, H. (2021). Türkiye’de lisansüstü tezlerde artırılmış gerçeklik kullanımı üzerine araştırma eğilimleri. *Turkish Journal of Educational Studies*, 8(2), 195-214. doi: 10.33907/turkjes.818899
- Yalnız, A. (2014). Akademik öz yeterlik: olumlu ve olumsuz duygulanımın yordayıcı rolü. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*. 3(2), 95-101.
- Yıldırım, A. & H. Şimşek (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (6. Baskı). Ankara: Seçkin Yayınevi.

Spor, Eğitim ve ocuk (SEÇ)

Zimmerman, B. J. (1995). Self-efficacy and educational development. In A. Bandura (Eds.), *Self-efficacy in changing societies* (pp. 202-231). New York: Cambridge University Press.